

РЕШЕНИЕ

№ 18985

гр. София, 18.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Й. Д.А
като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело № 20231110102540 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба от И. Д. Р. срещу СГС, с която е предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, с която се иска да бъде признато за установено спрямо ответника, че ищецът не дължи сумата от 10 010 лв. /десет хиляди и десет лева/, за която е издаден изпълнителен лист от 21.07.2016 г., издаден по НОХД № .../... г. по описа на СГС, Наказателно отделение, 6-ти състав, въз основа на който е образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ Н.К., рег. № 789 в КЧСИ, с район на действие СГС.

В исковата молба са изложени доводи, че въз основа на горепосочения изпълнителен лист е било образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ А.Б., рег. № 850 КЧСИ, което е прекратено с постановление от 12.10.2021 г. поради настъпила перемпция. Твърди се, че последното валидно изпълнително действие по това дело е извършено на 14.02.2019 г., видно от приложеното издадено от съдебния изпълнител удостоверение с изх. № 01621/13.01.2023 г. Изложени са подробни доводи, че след датата на последното изпълнително действие – 14.02.2019 г. е започнал да тече нов двугодишен давностен срок по чл. 82, ал. 1, т. 5 от НК, който е изтекъл най-късно на 14.02.2021 г. Съобразно изложеното се поддържа, че към момента на образуване на изпълнително дело № по описа на ЧСИ Н.К. през месец ноември, 2022 г. е изтекъл двугодишния срок по чл. 82, ал. 1, т. 5 НК. Поддържа се и че към датата на образуване на изпълнителното дело е изтекъл и срокът на абсолютната давност за изпълнение на наложеното наказание по чл. 82 ал. 4 НК.

В указания законоустановен срок по реда на чл. 131, ал. 1 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника СГС, в който са изложени подробни доводи за неоснователност на предявения иск и е направено искане същият да бъде отхвърлен, като неоснователен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно разпоредбата на чл.

12 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК.

Разпоредбата на чл. 439 от ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Следователно, релевантните факти, обуславящи основателност на исковата претенция, са свързани с установяване по безспорен начин от ищеца на възникнал след издаването на съдебния акт юридически факт, довел до погасяване на вземането по него. В конкретната хипотеза ищецът се позовава на изтекла давност. С оглед възраженията в депозирания писмен отговор, в доказателствена тежест на ответника е да установи факти, които твърди да спират и/или прекъсват давността.

Предмет на делото е вземане в размер на 10 000 лв., представляващо наложено наказание „глоба” със споразумение по НОХД № .../... г. по описа на СГС, Наказателно отделение, 6-ти състав, както и сума в размер на 10 лв. представляваща държавна такса за издаване на два броя изпълнителни листове в полза на бюджета на съдебната власт. Наказанието „глоба” е наложено за извършено от ищеца престъпление по чл. 354в НК, за което е предвидено **задължително кумулативно** налагане на наказание „лишаване от свобода” от две до пет години и „глоба” от пет хиляди до десет хиляди лева.

Между страните не е спорно и от представените по делото доказателства се установява, че за събиране на процесните вземания е издаден изпълнителен лист от 21.07.2016 г. /л. 7 от делото/ по горепосоченото наказателно дело от общ характер, и е образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ А.Б., рег. № 850 КЧСИ, което е прекратено с постановление от 12.10.2021 г. поради настъпила перемпция. Не е спорно и че последното изпълнително действие по това дело е извършено на 14.02.2019 г.

Не е спорно и от представения заверен препис от изпълнително дело № по описа на ЧСИ Н.К., рег. № 789 в КЧСИ, се установява, че същото е образувано въз основа на молба от ответника СГС с изх. № 64008/07.03.2022 г. на СГС и вх. № 1785/21.04.2022 г. на ЧСИ Ковачева. С молбата ответникът е възложил на частния съдебен изпълнител, на основание чл. 18 ЗЧСИ, да извършва по своя преценка действия за събиране на публичните вземания, предмет на обсъждания изпълнителен лист.

Спорен между страните по делото е въпросът изтекла ли е давността за налагане на наказанието „глоба” в посочения в изпълнителния лист размер от 10 000 лв. към датата на образуване на изпълнителното дело по описа на ЧСИ Ковачева от 2022 г., включително и изтекла ли е давността за вземането в размер на 10 лв., представляващо държавна такса за издадени изпълнителни листове.

Съгласно разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 2 от 28.02.2018 г. на ВКС по т. д. № 2/2017 г., ОСНК, наказанието „глоба” е включено в системата от санкции по чл. 37, ал. 1 от НК, поради което всички разпоредби на Наказателния кодекс, относими към останалите наказания, са приложими и по отношение на нея, освен ако изрично не е предвидено друго. В текстовете, касаещи давността, предвиденото изключение е само за неизплатени глоби, по повод на които е образувано изпълнително производство, каквато е и процесната хипотеза.

С текста на чл. 82, ал. 5 от НК е изключено действието на абсолютната давност по отношение на наказанието „глоба” при образувано изпълнително производство. Важно е да се отбележи, че то може да се образува само за изискуемо вземане – такова, което не е вече погасено поради изтекла в сроковете по НК обикновена или абсолютна

давност, т.е. изпълнителното производство следва да е образувано преди изтичане на две години от влизане на присъдата в сила или три години, ако междувременно давността е спирана или прекъсвана, напр. с издаване на изпълнителен лист и образуване на изпълнително дело, каквато е процесната хипотеза.

Законодателят е въвел отрицателна предпоставка – изпълнително производство, която препятства прилагането на правилата за абсолютната давност. С факта на образуването му глобата не променя своята същност на наказание, наложено с влязла в законна сила присъда, следователно аргументите за възможността осъденият, неизтърпял наказанието си, да се реабилитира след последователно изтичане на давностния срок и срока за реабилитация са валидни и в този случай. Изключването на тригодишния срок по чл. 82, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 от НК не означава, че е изключена възможността за погасяване изпълнение на наказанието глоба поради изтекла абсолютната давност изобщо, **а създава временна законова пречка абсолютната давност да тече докато съществува изпълнително производство за събирането ѝ.** В конкретния случай давност не е текла от образуването на изпълнително дело през 2016 г. до 14.02.2021 г. – датата, на която същото е прекратено по силата на закона поради т.н. „перемпция”. Към момента давност не тече, считано от датата на образуване на изпълнителното дело по описа на ЧСИ Ковачева.

Съществено е и че съобразно указанията, дадени от ОСНК на ВС в т. 3 на Тълкувателно решение № 26/60 г., е установено разбирането, че **погасителната давност за изпълнение на което и да е от наложените кумулативно наказания се определя според най-тежкото от тях.** Логиката на разрешението, дадено от съдебната практика, се основава на съществуването на съответствие между тежестта на наказанието и продължителността на изпълнителската давност – колкото по-тежко по вид и размер е наказанието, толкова по-продължителен е давностният срок за изпълнението му. В тази връзка в т. 3 от горепосоченото тълкувателно решение № 2 от 28.02.2018 г. на ВКС по т. д. № 2/2017 г., ОСНК, е прието, че ако наказанието глоба е наложено наред с други наказания, **които не са изпълнени, и за събирането ѝ е образувано изпълнително производство,** какъвто се установява от материалите по делото да е и процесният случай, давността следва да се счита за изтекла, след като възможността за изпълнение на всяко едно от наказанията поотделно е погасена по давност.

В обобщение, предвид изложеното, към момента на образуване на изпълнително дело № по описа на ЧСИ Н.К., рег. № 789 в КЧСИ, през месец април, 2022 г. не е била изтекла предвидената в закона давност за процесното вземане, поради което предявеният отрицателен установителен иск следва да бъде отхвърлен, като неоснователен. Същата не е изтекла и към датата на депозиране на исковата молба – 17.01.2023 г., доколкото се установява по него да са извършвани валидни изпълнителни действия от датата на образуването му.

За пълнота на изложението следва да се посочи и че доколкото вземането за държавна такса в размер на 10 лв. е публично вземане по смисъла на ДОПК, погасителната давност за него е петгодишна и също не е изтекла към датата на депозиране на исковата молба.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, право на разноски има ответната страна. Последната претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв. по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и което ищецът следва да бъде осъден да плати.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от

ищеца е неоснователно.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от И. Д. Р., ЕГН *****, с адрес: град ..., срещу СГС, с адрес: град ..., отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено, че И. Д. Р., ЕГН *****, не дължи поради изтекла давност следните суми: 10 000 лв., представляваща наказание глоба в полза на бюджета на съдебната власт, наложено с влязло в сила споразумение № 76/27.04.2016 г. по НОХД № .../... г. по описа на СГС, Наказателно отделение, 6-ти състав, и 10 лв., представляваща държавна такса за издаване на два броя изпълнителни листове, **за които суми е издаден изпълнителен лист от 21.07.2016 г.**, издаден по НОХД № .../... г. по описа на СГС, Наказателно отделение, 6-ти състав, въз основа на който е образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ Н.К., рег. № 789 в КЧСИ, с район на действие СГС.

ОСЪЖДА И. Д. Р., ЕГН *****, с адрес: град ..., да заплати на СГС, с адрес: град ..., на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от същото на известните по делото съдебни адреси на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____